

Orquestra
simfònica
del Vallès

Temporada
2008-2009

Curriculumms de directors i artistes

**Relació de curriculumus de directors i artistes
Temporada 2008-2009**

1. Vicente Alberola
2. Gilles Apap
3. Josep Bros
4. Salvador Brotons
5. Gerard Claret
6. Lluís Claret
7. Gemma Coma-Alabert
8. Maria Gallego
9. Josep Garcia
10. Pablo González
11. Orfeón Donostiarra
12. Jordi Mora
13. Isabel Rey
14. James Ross
15. José Antonio Sainz Alfaro
16. Stefan Schilli
17. Manel Valdivieso
18. Aleksandr Vinogradov

Vicente Alberola, clarinet

Nascut el 1970 a Benifairo de la Vallidigna (València), estudià al Conservatori Superior de la seva ciutat, on acabà amb les màximes qualificacions i obtingué la menció d'honor del premi fi de carrera. El 1989 va rebre una beca per anar al Royal Conservatoire d'Anvers (Bèlgica), on estudià amb Walter Boykens, Jean Güns i Michel Dirls.

El mateix any va ser seleccionat com a primer clarinet de l'Orquestra de Joves de la Mediterrània. El 1990 guanyà per oposició la plaça de primer clarinet a l'Orquestra Simfònica de Galícia, lloc que ocupà durant dotze anys. En aquest període ha col·laborat amb l'Orquestra de Cambra Mahler, Orquesta Filarmónica de Gran Canaria, Orquesta Sinfónica de Tenerife, Orquestra de Cadaqués, Filharmonía de Galícia, MMCK de Tòquio –cursos de màster de música a Kazusa– i Orquestra de l'Òpera d'Anvers.

Com a professor ha treballat amb la JONDE, Joven Orquesta d'Astúries, la JONC, Joven Orquesta de la Sinfónica de Galícia –de la qual va ser director artístic durant sis anys– i Jove Orquestra de l'MMCK de Tòquio. Com a solista ha interpretat els *Concerts per a clarinet* de W. A. Mozart, C. M. von Weber i J. A. Amargós, tots amb la Sinfónica de Galícia.

En l'àmbit de la música de cambra ha col·laborat amb el Quartet Prazák, Quartet Casals i Quartet Juilliard. També ha actuat en el XII Liceo de Cámara de Caja Madrid amb la Camerata Boccherini. És col·laborador del Festival de Lucerna, com també de l'Orquestra de Cambra Mahler.

Ha treballat diverses vegades sota la direcció de Claudio Abbado, Daniel Harding, Peter Schneider, Jesús López Cobos, Víctor Pablo Pérez, Osmo Vanska, Gustavo Dudamel i Gilbert Varga, entre d'altres.

El 2004, entre les activitats del centenari de l'Orquestra, va participar en diversos concerts de música de cambra, amb obres d'Stravinsky, Schulhoff, García Abril, Brahms i Penderecki. Igualment, ha participat com a director en els concerts pedagògics A Propòsit de la Dansa i el ballet de l'Orquesta-Escuela de l'Orquesta Sinfónica de Madrid al Teatro Real i en altres escenaris amb obres de Chopin, Montsalvatge i Yagüe. Igualment, ha actuat en la jornada de portes obertes del Teatro Real (6 de juny) amb obres de Brahms i Mozart.

Ha dirigit la reposició de *Rita o el marit bastonejat* de Gaetano Donizetti amb l'Orquesta-Escuela, la qual cosa va suposar la seva presentació com a director d'orquestra.

Darrerament ha rebut la Medalla de Bronze de l'Orquesta Sinfónica de Madrid amb motiu de la celebració del seu Centenari (1904-2004).

Gilles Apap, violí

Nascut a Algèria, va créixer a Niça, on començà els estudis de violí amb André Robert i posteriorment al Conservatori de la ciutat amb Gustave Gaglio i al de Lió amb Veda Reynolds. Es traslladà als Estats Units per assistir al Curtis Institute, i després s'establí a Califòrnia. Va ser designat concertino de la Simfònica de Santa Barbara, càrrec que va ocupar durant una dècada. El seu talent va ser reconegut per Yehudi Menuhin el 1985, a qui cridà l'atenció en guanyar el premi de música contemporània en el seu prestigiós Concurs Internacional Menuhin, i el 1989 el convidà a actuar a Berlín. Com a fundador del seu propi grup, Transylvanian Mountain Boys, va causar impacte en el món de la música clàssica amb uns incomparables arranjaments i interpretacions de música tradicional i folklòrica per a violí, juntament amb el seu germà Jean-Marc (viola), Chris Judge (guitarra) i Brendan Statom (contrabaix).

Per invitació de Y. Menuhin, el 1999 s'incorporà a la Simfònica de Varsòvia per actuar a París i Montpeller, actuacions que li van significar un seguit de concerts exitosos l'octubre del 2000 en el Festival de França, a més d'altres concerts i enregistraments. La tardor del 2001 va ser convidat pel Théâtre du Chatelet de París per interpretar un cicle de concerts amb el grup Colors of Invention, que acabava de fundar.

Les seves darreres fites inclouen l'actuació al Théâtre du Chatelet amb l'orquestra Pas-du-Loup Philharmonic Orchestra; amb l'Orquestra de Cambra de Ginebra en l'exigent *Concert de violí* d'Alban Berg, l'Orquestra de la Ràdio WDR a Colònia, l'Orquestra Simfònica de Bursa a Turquia, i amb la Filharmònica de Niça. Apap continua portant els oients per un enigmàtic viatge musical des de Bach i Ysaÿe a la música irlandesa i la folk americana en recitals com a solista a Europa i els Estats Units, presentant programes de solo de violí extrets del seu darrer CD *Music for Solo Violin*.

La tardor del 2006 es va unir a l'aclamat internacionalment violinista irlandès Kevin Burke en una gira pels EUA del Celtic Fiddle Festival en la seva primera col·laboració, tot establint ponts de contacte entre la música clàssica i folk.

Colors of Invention, l'innovador grup fundat per Apap l'any 2000 està integrat per l'acordionista Myriam Lafar, el contrabaixista Philippe Noharet i el cimbaler Ludovit Kovac, continua enlluernant les audiències del món sencer amb el seu virtuosisme i inimitables versions de *Les quatre estacions* de Vivaldi, entre altra selecta música clàssica intercalada amb tradicional i melodies gitanes.

Com a solista, ha col·laborat amb la Filharmònica d'Israel, Berliner Symphoniker, Filharmònica d'Estrasburg, Kammerphilharmonie Amadé Orchestra, Orchestre Nationale L'Île de França, Simfònica de Berna, simfòniques de Vancouver i Winnipeg, Orquestra Nacional Russa, New Zealand Chamber Orchestra, Simfònica de Santa Barbara, Orquestra de Cambra d'Stuttgart, Simfònica de Bretanya, Orquestra de Cambra de Praga, Filharmònica de Dresden, Simfònica d'Hamburg, Orquestra de European Soloists (Brussel·les) i amb els Mozart Players de Tòquio, entre d'altres.

D'altra banda, Apap continua inspirant els joves músics per mitjà de tallers i classes magistrals amb residències a la Music Academy of the West (Santa Barbara, Califòrnia), Acadèmia de Música de Malmö (Suècia), Le Grenier de la Mothe (França), Mark O'Connor's Fiddle Camp, Universitat de Benarés (Índia), entre altres centres educatius.

Disposa de diversos enregistraments per al seu segell, Apapaziz Productions, disponibles al web <www.gillesapap.com>.

Josep Bros, tenor

Nascut a Barcelona, cursà els estudis musicals al CSMM de Barcelona, i cant sota el mestratge de Jaume Francisco Puig. El 1986 va ser premiat en el Concurs Internacional de Cant Francesc Viñas i l'any següent debutà a Palma de Mallorca amb *Carmina Burana*, tot alternant els estudis amb la participació en nombroses temporades d'òpera i concerts a Espanya, Itàlia i el Regne Unit.

El 1991 debutà amb *Don Giovanni* i *Don Pasquale* a Sabadell (temporada dels Amics de l'Òpera de Sabadell) i el 1992 al Liceu amb Edita Gruberova en *Anna Bolena*, tot aconseguint-hi un gran èxit de públic i de crítica, que li obrí la porta dels teatres més prestigiosos del món: La Scala de Milà, Covent Garden de Londres, Staatsoper de Viena, Teatro Real de Madrid, Teatro Colón de Buenos Aires, Òpera de San Francisco, Teatro San Carlos de Nàpols, Bayerische Staatsoper de Munic, i també dels teatres d'Hamburg, Roma, Tòquio, Los Angeles, Washington, Amsterdam, Berlín, Florència, Lisboa, Zuric, Parma, Palerm, Torí, Tolosa de Llenguadoc, Sevilla, Bilbao i Oviedo, a més de festivals com els de Peralada i Sant Sebastià.

Actualment és considerat un dels màxims exponents del repertori belcantista romàntic, i en pocs anys ha incorporat més d'una quarantena de títols d'aquest estil, com ara *Lucia di Lammermoor*, *La sonnambula*, *I puritani*, *L'elisir d'amore*, *Rigoletto*, *Anna Bolena*, *Don Pasquale*, *La Favorita*, *Roberto Devereux*, *La fille du régiment* o *Lucrezia Borgia*, a més de *Manon de Massenet*, *Werther* i *La Traviata*, sense oblidar els títols mozartians *Don Giovanni*, *El rapte al serrall*, *Così fan tutte* i *La flauta màgica*.

En l'àmbit del concert i l'oratori també desplega una considerable activitat, que l'ha dut a actuar en sales tan emblemàtiques com el Palau de la Música de València, Euskalduna de Bilbao, Kursaal de Sant Sebastià, Baluarte de Pamplona, Auditori de Palma de Mallorca, Philharmonie de Colònia i Munic, Konzerthaus de Viena, Conservatori de Santa Cecilia de Roma, Carnegie Hall de Nova York, i al Palau de la Música Catalana, entre d'altres.

El 2003 va ser nomenat acadèmic per la Real Academia de San Romualdo de Ciencias, Letras y Artes de San Fernando (Cadis) i, entre altres guardons, ha obtingut els premis Parma Lirica (Teatro Regio de Parma), Laura Volpi (Òpera de Roma) i darrerament el Premi Corelli. L'any 2006 va ser distingit amb el Premio Lírico Teatro Campoamor, en la seva primera edició, al millor cantant d'òpera.

També ha participat en nombroses representacions de sarsuela, tot destacant *Doña Francisquita* i *La Tabernera del Puerto*, *Los Gavilanes*, *Luisa Fernanda*, especialment al Teatro de la Zarzuela de Madrid, però també a Mallorca, Oviedo i a La Scala; properament oferirà *La Bruja*.

Els seus enregistraments inclouen versions completes de les òperes *Anna Bolena*, *Lucia di Lammermoor* (una amb Mariella Devia i direcció de Zubin Mehta i una altra amb Edita Gruberova i direcció de Friedrich Haider), *La sonnambula*, *Roberto Devereux*, *Ildegonda*, *Luisa Fernanda* i *Por amor*, disc de romances i duos de sarsuela amb María Gallego. I en DVD té *L'amico Fritz*, *Il viaggio a Reims*, *I Puritani*, *La sonnambula*, *La Traviata*, *Don Giovanni* i *Luisa Fernanda*.

Salvador Brotons, director

Nasqué a Barcelona en el si d'una família de músics. Va fer els primers estudis amb el seu pare i després va començar música al Conservatori Superior de Música de Barcelona, on aconseguí els títols superiors de flauta, composició i direcció d'orquestra. Els seus professors foren, entre d'altres, Antoni Ros Marbà (direcció), Xavier Montsalvatge (composició) i Manuel Oltra (instrumentació). L'any 1985 aconseguí una beca Fullbright i es traslladà als Estats Units, on assolí el doctorat en música per la Universitat de Florida.

Com a compositor ha escrit més de vuitanta obres, majoritàriament per a orquestra i de cambra, i ha rebut quinze premis de composició, entre d'altres el Premio Orquesta Nacional de España (1977) i el Premi Reina Sofia (1991). També ha rebut nombrosos encàrrecs de composició. Un bon nombre de les seves obres han estat editades i també enregistrades en diversos discos compactes, tant a Europa com als Estats Units, amb segells com EMI, Auvidis, Albany Records, Claves, RNE, etc.

Actualment és el principal director convidat de l'Orquestra Simfònica del Vallès. Des de l'any 1991 és el director titular de la Vancouver Symphony (Estat de Washington), al capdavant de la qual ha estat distingit amb el premi Arts Council, atorgat pel Clark County i la ciutat de Vancouver.

Salvador Brotons compagina una intensa agenda com a director d'orquestra amb la composició d'un bon nombre d'encàrrecs d'obres de tot gènere.

Gerard Claret, violí

Nascut a Andorra el 1951, des de l'inici de la seva activitat professional, fa més de trenta-cinc anys, s'ha donat a conèixer en la seva doble faceta d'intèrpret i pedagog.

Guanyador del Concurs Tenuto de la Ràdio i Televisió Belga, medalla del Concurs Internacional Maria Canals de Barcelona, ha actuat amb orquestres d'Espanya, França, Bèlgica, Holanda, Itàlia, l'antiga Txecoslovàquia, Turquia, Rússia i el Japó. Ha estat dirigit, entre d'altres, per Antoni Ros Marbà, Edmon Colomer, Josep Pons, Jacques Mercier, Rodolf Barshai, Peter Maag, Veronika Dudarova, Yehudi Menuhin, Sergio Comissiona, Ignacio Yepes i Marzio Conti.

Ha enregistrat obres de Bach per a violí.

És fundador de l'Escola de Música de Barcelona, del Curs Internacional de Música de Vic i del Trio de Barcelona, amb el qual té enregistrades obres de Beethoven, Mendelssohn i Dvorák.

És director artístic, des de la seva creació, del Festival Internacional de Música Narciso Yepes, Ordino-Principat d'Andorra, i membre de la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana.

L'any 1993 emprèn una etapa professional com a concertino director de l'Orquestra Nacional Clàssica d'Andorra (ONCA).

El setembre del 2000 va fundar la Jove Orquestra Nacional de Cambra d'Andorra (JONCA), que, com l'ONCA, depèn de la Fundació ONCA, gestionada pel Ministeri encarregat de la cultura en el Govern d'Andorra i la Fundació Crèdit Andorrà.

L'any 1998 li fou atorgada la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya, i de l'any 2000 al 2005 fou director de l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC).

Lluís Claret, violoncel

Nascut el 1951 al Principat d'Andorra, de pares catalans exiliats, inicià els seus estudis musicals a l'edat de nou anys. El 1964, es traslladà a Barcelona on, després d'obtenir els màxims guardons al Conservatori del Liceu, començà a rebre els consells d'Enric Casals (germà de Pau Casals), que fou durant molts anys, i malgrat no ser violoncel·lista, el seu professor principal.

També estudià a França, Itàlia i als Estats Units, amb Maurice Gendron, Radu Aldulescu i Eva Janzer. György Sebök i Bernard Greenhouse han estat igualment dues personalitats determinants en el posterior desenvolupament musical de Lluís Claret.

Després de guanyar els primers premis als concursos internacionals de Bolonya (1975), Pau Casals (1976), Mstislav Rostropóvitx (1977), etc., és convidat com a solista per importants orquestres, entre les quals l'Orquestra Simfònica de Washington, Filharmònica de Moscou, Orquestra Nacional de França, Orquestra de Cambra anglesa, Filharmònica hongaresa, Filharmònica Txeca, sota la batuta de directors com Pierre Boulez, Karl Münchinger, Dmitri Kitaienko, Witold Lutoslawski, George Malcolm, Vaclav Neuman i Mstislav Rostropóvitx.

La música de cambra sempre ha ocupat un lloc especial en la seva activitat professional. Va fundar el Trio de Barcelona (1981-1993) i col·labora sovint amb altres intèrprets de prestigi.

És convidat regularment a formar part dels jurats de concursos internacionals (Rostropóvitx a París; Leonard Rose, a Washington; Paolo, a Hèlsinki; Trapani, a Sicília). Des de l'any 2003 presideix el Concurso Internacional Lluís Claret-Ciudad de Moguer.

Sosté una àmplia activitat pedagògica, tant en el si d'escoles de música i conservatoris (Andorra, Barcelona, Sant Cugat, Tolosa de Llenguadoc, Bolonya), com en diversos cursos internacionals (Vic, Banff, Académie Ravel), i en l'Stage que ha dirigit a Sant Miquel de Cuixà (Prada) i a l'Abadia de Fontfroide (Narbona).

El seu repertori s'estén des de Bach fins als contemporanis i comprèn estrenes, primeres audicions i obres dedicades de molts compositors actuals (Dutilleux, Lutoslawski, Boulez, Xenakis, Guinjoan, Charles, etc.).

Gemma Coma-Alabert, mezzosoprano

Nascuda a Girona en una família de músics, començà els estudis musicals amb el piano, la composició i el violoncel. Obtingué el primer premi de final de carrera al Conservatori Nacional Superior de París, on també estudià repertori barroc durant tres anys amb Emmanuelle Haïm. Perfecciona coneixements a la Guildhall School of Music de Londres, a més de rebre classes magistrals de grans figures de la lírica internacional, com M. Caballé, T. Berganza, R. Scotto, S. Mentzer, D. Ziegler...

Ha captivat l'atenció internacional per la riquesa del seu color vocal i la seva vibrant interpretació de personatges operístics, i en oratori i recital. L'estiu de 2005 debutà als Estats Units (Aspen Opera Theater) com a Medea en l'òpera *Giasone* de Cavalli dirigida per Harry Bicket, que va ser lloada per la crítica. El 2006 tornà al Festival d'Aspen com a artista invitada per fer-hi un recital de música espanyola juntament amb la guitarrista Sharon Isbin. Aquesta temporada interpretarà el paper principal de *Juditha Triumphans* de Vivaldi en el Festival de Torroella de Montgrí, València i Lugo, sota la direcció d'Ottavio Dantone. També actuarà al Liceu en l'òpera *Die Walküre* (Rossweise). I entre altres projectes donarà concerts amb la Simfònica de San Juan a Colorado i una gira de recitals amb música espanyola als Estats Units (Nova York, Virginia...), novament amb Sharon Isbin. Ha actuat sovint a França, com a Rosina o Dorabella, i també en el rol de Carmen al Théâtre de la Bourse de Lió, i en el principal de *L'enfant et les sortilèges* de Ravel amb l'Orquestra Filharmònica de Lorraine a Metz.

Guardonada amb el premi especial en el Concurs Internacional de Cant de Marmande (França, 2003), ha actuat als Champs Elysées de París, Gran Teatre del Liceu, a l'Òpera de Bilbao, Toulon, Nantes, Rennes, Lausana i en festivals com els de Bergen, Estrasburg, Friburg... Els seus papers operístics inclouen Cherubino, Rosina, Dorabella, Carmen, Isaura, Fidalma, Mrs. Herring, Mrs. Noah, Serpilla (Cherubini), La Dirindina (Scarlatti), Eco (Scarlatti), Junon (Charpentier). Ha treballat amb directors com Antonello Allemandi, Robert Spano, Christophe Rousset, Emmanuelle Haïm, Antoni Ros Marbà, Eduardo López-Banzo i Laurence Equilbey, entre d'altres. Des del 2001 fins al 2003 estigué en residència a l'Opera Studio de l'Òpera Nacional de Lió.

En oratori i *ensemble*, ha interpretat els solos del *Magnificat*, *Passió segons sant Mateu* de Bach, *Gloria* de Vivaldi, *Stabat Mater* de Pergolesi i de Rossini, *Missa de la Coronació* de Mozart, entre d'altres, i també intervé en el nou enregistrament del *Requiem* de Mozart dirigit per Jean-Claude Malgoire (segell K617). El 2006 va fer una gira per Espanya juntament amb l'Orquestra de Venècia dirigida per Andrea Marcon. També ha gravat per a les discogràfiques Harmonia Mundi, Naïv i Virgin. Va obtenir el Premio de Interpretación Musical del Ministeri de Educació i Cultura (1999) i enregistrarà un disc de música espanyola. Ha participat en produccions de ràdio i televisió per a Arte, Mezzo, France Musique i Catalunya Ràdio. També ha gravat la banda sonora de la pel·lícula *Vatel*, amb música d'Ennio Morricone.

María Gallego, soprano

Nascuda a San Fernando (Cadis), va fer els estudis musicals al Conservatori Superior Manuel de Falla de Cadis. Posteriorment es traslladà a Barcelona, i amplià coneixements al Conservatori del Liceu i amb Jaume Francisco Puig.

Guanyà el primer premi en la novena edició del concurs Gente Joven de TVE, i cantà al Liceu al costat de Montserrat Caballé *Armide* de Gluck, i al mateix escenari, en temporades posteriors, *Lucio Silla* de Mozart, *La Fiamma* de Respighi i *Capriccio* d'Strauss.

Debutà internacionalment a Viena amb *Telemaco* de Gluck, a més de presentar-se en altres escenaris, a Bolonya, Ravenna, Reggio-Emilia, Pisa, Teatro de la Zarzuela de Madrid, Palma de Mallorca, Màlaga i Festival de l'Arena de Verona, en els papers principals de *Gianni Schicchi*, *Suor Angelica*, *La Bohème* i *Turandot* (Liù) de Puccini, *Le Maschere* de Mascagni i *Il barbiere di Siviglia* de Paisiello, a més de *Falstaff* de Verdi.

També són moments destacats en la seva carrera, el debut fent de Mimì sota la direcció de Julius Rudel a l'Òpera de Bonn; Glauce de *Medea* al Teatre Romà de Mérida, amb M. Caballé i J. Carreras, amb direcció de Ros Marbà; i molt especialment el debut com a Marguerite de *Faust* compartint escenari amb Josep Bros al Teatre Principal de Palma de Mallorca. Acompanyada del mateix tenor, va ser Nannetta en el *Falstaff* de Verdi al Palau de la Música de València.

Ha actuat en nombroses sales de concerts i auditoris, com el Palau de la Música Catalana, Auditori de Palma i Palau de la Música de València, entre d'altres, interpretant obres del repertori simfonicovocal, com la *Novena Simfonia* de Beethoven, *Les sept paroles du Crist* de Théodore Dubois, i una versió de concert d'*Orfeo ed Euridice* de Gluck a Oviedo, amb la Simfònica del Principat d'Astúries dirigida per Maximiano Valdés. Darrerament ha participat a Mòdena en l'estrena mundial de l'òpera *Joc de mans* d'Albert García Demestre, de la qual també s'ha l'enregistrament.

En l'apartat discogràfic, destaca la seva participació en el disc *Mozart per Àfrica*, l'òpera *Le maschere* de Mascagni, *Les sept paroles du Crist* amb Josep Bros i Joan Pons, i últimament un disc amb àries i dues de sarsuela, *Por amor*, amb Josep Bros.

Per a cinema va participar, a més, en la pel·lícula sobre Julián Gayarre *Romanza final* de Josep M. Forqué, juntament amb J. Carreras i Sydney Rome.

El 2003 va ser nomenada acadèmica per la Real Academia de San Romualdo de Ciencias, Letras y Artes de San Fernando (Cadis).

Josep Garcia, piano

Nascut a Sant Just Desvern, realitzà els estudis de grau mitjà al Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona amb Carme Poch i els estudis superiors a l'Escola Superior de Música de Catalunya, obtenint-hi les màximes qualificacions. Amb M. Jesús Crespo continua cursant estudis de postgrau. En aquest últim període ha rebut el primer premi en el Concurs Internacional de Piano Ricard Viñes (2007). També ha estat guardonat en el Premi Eugènia Verdet, Ciutat de Manresa, Premi Ciutat de Berga i en el Concurs Instrumental Sant Anastasi.

Ha rebut consells de pianistes i músics com Alan Weiss, Mitsuko Shirai, Karin Merle, Vladislav Bronewetzky, Lluís Rodríguez i Carles Marquès, entre d'altres. També ha treballat el lied amb Francisco Poyato i Assumpta Mateu.

Compagina la seva activitat de solista amb la música de cambra, sobretot en el camp del lied, actuant arreu de l'Estat espanyol.

Pablo González, director

Nascut a Oviedo (1975), va iniciar-hi els estudis musicals, i posteriorment es va traslladar a Londres, on va començar la carrera de director a la Guildhall School of Music and Drama. En aquest període va dirigir els BBC Singers (Londres), la Bach-Collegium Orchestra i els Gächinger Kantorei a l'Europäisches Musikfest (Stuttgart), i va debutar al Barbican Hall de Londres. També va participar al festival de música contemporània ISCM World Music Days (Manchester). El 1998 va començar el període d'associació amb la Bournemouth Symphony Orchestra i la Bournemouth Sinfonietta, i va dirigir més de cinquanta concerts a Anglaterra. L'any 2000, al capdavant de la London Symphony Orchestra, col·laborà amb Sir Colin Davis en la gravació d'*Els Troians* de Berlioz, que guanyà dos Premis Grammy.

El 1998 fou guardonat en el I Concurso Nacional de Jóvenes Directores de Granada. L'any 2000, guanyà (*ex aequo* amb Francois-Xavier Roth) el Donatella Flick Conducting Competition, a Londres. El maig del 2006 va obtenir el primer premi en el Concurs Internacional de Direcció d'Orquestra de Cadaqués. Les seves actuacions han estat retransmeses per Radio Nacional de España, la BBC i la ràdio danesa. Ha treballat amb solistes com Maxim Vengerov, Renaud Capuçon, Asier Polo i David Fernández.

Ha estat director assistent de la London Symphony Orchestra, Bournemouth Symphony Orchestra, Bournemouth Sinfonietta i Joven Orquesta Nacional de España (JONDE).

També ha dirigit l'Orquestra de Cambra de Lausana, Danish Radio Sinfonietta, Orquestra Sinfónica Nacional de Colòmbia, Orquestra Nacional de España, Orquestra Ciudad de Granada, Orquestra Sinfónica de Galícia, Orquestra Sinfónica de Bilbao, Orquestra Sinfónica de Euskadi, Orquestra Sinfónica del Principat d'Astúries, Orquestra Sinfónica Ciudad de Oviedo, Orquestra de Córdoba, Orquestra de Cadaqués, Orquestra Joven de Andalucía, Orquestra de Extremadura, Orquestra Simfònica del Vallès, Camerata Siglo XXI, etc.

Entre els seus recents i futurs projectes figuren actuacions amb el flautista Jacques Zoon, i una gira de concerts pel Sud-est asiàtic amb l'Orquestra de Cadaqués. Dirigirà també l'Orquestra Sinfónica de Tenerife, Real Filharmonía de Galícia, Rotterdam Philharmonic Orchestra, BBC Philharmonic Orchestra, Wiener Kammerorchester, Royal Flemish Philharmonic, Winthertur Musikkolegium, City of London Sinfonia, Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya, Orquestra de l'Estat de São Paulo, Orquestra Filharmònica d'Estrasburg, Orquestra Filharmònica d'Anvers, etc.

Serà principal director convidat de l'Orquestra Ciudad de Granada a partir del 2008.

Orfeón Donostiarra, artista resident

Fundat el 1897, uneix als seus 110 anys de trajectòria el prestigi de ser considerat el cor més important d'Espanya. El seu repertori abasta més de cinquanta títols d'òpera i sarsuela, un centenar d'obres simfonicocorals i un gran nombre de peces de folklore i polifonia. L'Orfeón, que està integrat per membres amateurs, anualment ofereix una mitjana de quaranta concerts. Ha viscut quatre etapes ben definides per la personalitat dels directors respectius: Secundino Esnaola, Juan Goristidi, Antxon Ayestarán i José Antonio Sáinz Alfaro, que se'n va fer càrrec el 1986.

Seria inacabable d'esmentar la llista de solistes i directors amb què ha treballat. Pel que fa a directors, Abbado, Albrecht, Argenta, Barenboim, Frühbeck, López Cobos, Maag, Makerras, Maazel, Markèvitx, Masur, Mehta, Ozawa, Plasson, Rattle, Salonen, Muti, Spivakov, Stokovsky o Víctor Pablo Pérez.

Entre els seus més de cent trenta enregistraments, darrerament cal esmentar la *Misses de Requiem* de Verdi, editada en CD i DVD, que va ser nominada per als Grammy en la categoria de millor actuació coral el 2003.

Ha participat amb assiduïtat en els festivals de música més importants de l'Estat. I en l'àmbit internacional destaquen les actuacions en el Silvesterkonzert (1997) amb la Filharmònica de Berlín i direcció de Claudio Abbado a la Philharmonia Hall de la capital alemanya; la participació el 1999 en el Festival de Salzburg, amb *La condemnció de Faust* de Berlioz; els dos grans èxits del 2001 a Berlín amb la Filharmònica berlinesa, un concert dirigit per Abbado i l'altre per Barenboim; la *Simfonia núm. 2* de Mahler amb l'Orquestra del Festival de Lucerna, igualment dirigit per Abbado (2003), i *La condemnció de Faust* representada en el Festival del Rhur amb l'Orquestra de Baden-Baden i Freiburg sota la batuta de Sylvain Cambreling.

El 2007 va intervenir en el concert de clausura del Festival de Canàries, amb la Filharmònica de Berlín, direcció de S. Rattle i la *Simfonia núm. 2* de Mahler, i també va oferir un concret a la Sala Daurada del Musikverein amb la Simfònica de Viena.

Jordi Mora, director

Nascut a Barcelona, va fer els primers estudis musicals al Conservatori Superior de Música d'aquesta mateixa ciutat. A Alemanya es graduà a la Hochschule für Musik de Würzburg com a oboïsta, i es llicencià en musicologia i filosofia a la Universitat de Munic, amb una tesi sobre la instrumentació en l'obra simfònica de Beethoven. Estudià direcció orquestral i fenomenologia de la música amb Sergiu Celibidache, i participà en nombroses classes magistrals i cursos de direcció a la Universitat de Mainz, a Munic amb la Münchner Philharmoniker, així com altres cursos a Trier, Londres, Stuttgart i París.

Ha estat director titular de la Münchner Camerata, de l'Orquestra Simfònica del Vallès i de l'Orquestra Nacional de Grècia. I com a director convidat ha dirigit a Alemanya, a l'Estat espanyol, França, Itàlia, Romania, Rússia, als EUA i a l'Amèrica del Sud orquestres com l'Orquestra Nacional Argentina, Orquestra de la Ràdio i Televisió de Grècia, Filharmònica de Minsk, OBC, Orquestra Simfònica de Gran Teatre del Liceu, Orquestra Sinfónica de Castella i Lleó, Sinfónica Simón Bolívar de Caràques, entre d'altres. El seu repertori comprèn de l'època barroca fins a nombroses estrenes, especialment d'autors espanyols i argentins.

Ha estat membre del jurat de diversos concursos internacionals (Mitropoulos, Tàrrega), i du a terme una àmplia tasca pedagògica, especialment a l'Estat espanyol, Suïssa, Alemanya, Noruega i a l'Argentina. El 2003 va ser nomenat professor de direcció orquestral de l'Escola Superior de Música de Catalunya.

Actualment és director de l'Orquestra Simfònica Segle XXI i de la Bruckner Akademie Orchester a Munic, orquestra amb la qual està treballant la integral de l'obra simfònica d'aquest compositor. Recentment ha estat dirigit l'Orquestra Nacional Argentina amb l'*Stabat Mater* de Dvorák i la *Gran Missa en Fa menor* d'A. Bruckner.

Isabel Rey, soprano

Nascuda a València, acabà els estudis musicals a la seva ciutat, i debutà amb *La sonnambula* el 1987, després d'haver estat premiada en diversos concursos internacionals de cant.

A partir d'aleshores ha començat una carrera internacional com a cantant d'òpera, concert i recital que l'ha duta a les ciutats més importants del panorama musical, com Viena, Salzburg, Munic, Hamburg, Berlín, Zuric, Londres, Edimburg, Madrid, Barcelona, València, París, Los Angeles, Washington, Estocolm, Atenes, Brussel·les, Moscou, Tòquio, Roma, Amsterdam, etc.

Amb un ampli repertori, que va de Monteverdi a Stravinsky, ha interpretat més de 50 òperes, entre les quals destaquen *Les noces de Fígaro* (Staatsoper de Viena, Teatro Real, Amsterdam, Lausana, Zuric...), *Lucia de Lammermoor* (amb Alfredo Kraus), *King Arthur* en el Festival de Salzburg, *Così fan tutte* en el Festival d'Edimburg, *Alcina* i *Die Fledermaus* a la Wiener Festwochen, *Rigoletto*, *Les pêcheurs de perles*, *Carmen*, *Don Pasquale*, *L'elisir d'amore*, *Idomeneo*, *Don Giovanni*, *La flauta màgica*, *Falstaff*, *Der Rosenkavalier*, *La Bohème*, *La fille du régiment*, *Dialogues des Carmélites*, *Pelléas et Melisande*, *The Rake's Progress*, sota la batuta de grans directors, com N. Harnoncourt, G. A. Nosedà, N. Santi, J. López Cobos, F. Welser-Möst, T. Koopman, R. Frübeck, M. Plasson, M. Viotti, A. Fisher, N. Marriner, A. Lombard, A. Zedda, L. Hager, M. Corboz, W. Christie i M. Minkowsky.

Com a concertista i intèrpret de lied ha actuat, entre altres sales, a la Musikverein i Konzerthaus de Viena, Concertgebouw d'Amsterdam, Mozarteum de Salzburg, Royal Festival Hall de Londres, Hampton Court Festival, entre d'altres.

Manté una estreta col·laboració amb Josep Carreras, amb el qual ha fert nombrosos concerts i ha enregistrat un CD d'àries i duets de sarsuela, *The passion of Spain*. Darrerament ha sortit al mercat en DVD *Les noces de Fígaro* (Susanna), *Don Giovanni* (Donna Anna) i *Il ritorno d'Ulisse in patria* (Minerva), totes sota la direcció de N. Harnoncourt, i un CD acompanyada a la guitarra per Ichiro Suzuki i un altre, *Canciones para la Navidad*, amb Alejandro Zabala.

Entre els seus propers projectes hi ha l'aparició de *Pelléas et Melisande*, *Don Pasquale* i *King Arthur* a Salzburg en DVD.

És col·laboradora habitual de la Fundació Josep Carreras contra la Leucèmia i patrona de la Fundació Clarós per a la Lluita contra la Sordesa Profunda.

James Ross, director

Nascut a Boston, es graduà per la Universitat de Harvard el 1981. Tot compatibilitzant-ho amb la plaça de trompa principal a la Leipzig Gewandhaus Orchestra, fet que el convertí en el primer americà en els dos segles i mig d'història de la formació, inicià els estudis de direcció sota el guiatge de Kurt Masur a Leipzig. També va tenir com a professors Otto-Werner Mueller, Seiji Ozawa i Leonard Bernstein.

Els darrers vint anys ha estat director convidat de la Gewandhaus Orchestra, Simfònica d'Utah, Simfònica de Galícia, Simfònica de Tenerife i Neubrandenburger Philharmonie, entre d'altres.

Director musical de la Yale Symphony Orchestra en el període 1990-1994 i ajudant de direcció de William Christie en la formació amb instruments d'època Les Arts Florissants de París, també ha exercit la docència a la Universitat de Yale, al Curtis Institute of Music, i als col·legis de Haverford i Bryn Mawr i, com a convidat, a la Facultat Toho School de Tòquio.

Actualment es director d'activitats orquestrals i professor associat a la Universitat de Maryland, a més de continuar la seva tasca com a director artístic a la National Orchestral Institute.

José Antonio Sainz Alfaro, director

Nascut a Sant Sebastià (1956), es llicencià en ciències físiques per la Universitat de Navarra. La seva primerenca vocació musical fou endegada pel pare Garayoa, fundador de la Coral San Ignacio, i a qui anys més endavant va substituir al capdavant del cor.

Estudià al Conservatori de Sant Sebastià amb Francisco Escudero i Tomás Aragüés, i completà la formació amb diversos cursos de direcció coral a l'estranger.

La relació amb la Coral del Pare Garayoa, que dirigí entre 1980 i 1988, va ser molt fructífera, tant a Euskadi com més enllà. N'amplià notablement el repertori i va regularitzar-ne la política discogràfica, especialment en el capítol de la polifonia religiosa, alhora que el féu actuar en el Festival de Santander, Setmana Musical de Conca o, a l'estranger, a l'Accademia Chigiana de Siena. També durant aquesta etapa com a director, va rebre diverses vegades el primer premi del Certamen de Masses Corals de Tolosa. Paral·lelament, va anar desplegant una tasca pedagògica important a la Federació de Cors de Guipúscoa, on avui dia encara dirigeix cursets per a les noves promocions de músics corals.

El 1974 va iniciar la seva relació amb l'Orfeón Donostiarra, com a baríton. Durant els anys vuitanta col·laborà estretament amb el titular Antxon Ayestarán, i ben aviat en fou l'assistent. Nomenat subdirector, contribuí a la preparació de nombroses obres noves i ajudà a impulsar una primerenca política d'expansió.

Arran de la sobtada mort d'Ayestarán, el 1988 esdevingué titular de l'Orfeón. La *Missa en Fa* de Bruckner, *Oedipe* d'Enescu, *La mort del bisbe de Brindisi* de Menotti, *Oedipus Rex* d'Stravinsky, *Mors et vita* de Gounod, *Vespres* de Rakhmàinov, *Redemption* de Franck, *Simfonia núm. 2* de Mendelssohn o *El somni de Geronci* d'Elgar són algunes de les partitures que han entrat en el repertori de l'agrupació donostiarra els darrers anys.

Aquesta gran activitat reflecteix el seu impuls i suposa la base de la imatge moderna del conjunt, cada vegada més conegut fora del país, a més de palesar la voluntat del director, que darrerament ha iniciat una prometedora tasca al capdavant de diverses orquestres, entre les quals la Filharmònica Nacional de Letònia, Simfònica de la Radiotelevisión Española, Simfònica d'Euskadi, Orquestra Nacional Russa, Simfònica d'Istanbul, Philharmonia Pomorska i la Nacional de l'Òpera de Sofia, amb les quals ha revisat, al costat de l'Orfeón Donostiarra, una bona part del més compromès repertori simfonico coral.

El 1992 Radio Nacional de España li concedí el Premio Ojo Crítica de Música.

Stefan Schilli, oboè

Va estudiar a les acadèmies de música de Trossingen i Karlsruhe abans d'incorporar-se l'any 1991, amb vint anys, com a oboïsta solista a la Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks.

El 1996 guanyà el concurs internacional Primavera de Praga, com també l'ARD de Munic i després de ser guardonat en el Concurs de Música d'Alemanya (1993). El mateix any 1996 va rebre el Busch Brothers Prize, que s'atorga amb caràcter extraordinari als músics amb talent des del 1970.

Considerat com un dels oboïstes capdavanters de la seva generació, ha actuat a tots els grans escenaris del món. Entre d'altres, el 1998 va debutar a la Philharmonie de Berlín, on interpretà el *Concert per a oboè* de Richard Strauss. Ha tocat com a solista amb reconeguts directors, com Lorin Maazel, Mariss Jansons, Sir Colin Davis, Christopher Hogwood i Fanz Welser-Möst.

Com a convidat ha participat en gires pel Sud-est asiàtic, els Estats Units, Rússia i en festivals importants, com ara a Edimburg i al Festival Pau Casals de Prada.

També ha tocat amb l'Ensemble TriLog, grup especialment interessat en la música contemporània, el qual va rebre el Premi de Cultura de la Ciutat de Munic el 2001.

Paral·lelament a la seva dedicació a la Universitat Mozarteum a Salzburg, a partir del 2004, habitualment és convidat com a instructor en *masterclasses* a la Universitat de València i a l'Acadèmia Sibelius d'Hèlsinki.

Té nombrosos CD i ha enregistrat actuacions en vídeo. I properament apareixeran el *Concert d'oboè* de Mozart, R. Strauss i B. A. Zimmermann, amb la Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks sota la direcció de Mariss Jansons per al segell MusiKado.

Manel Valdivieso, director

Nascut a Barcelona, cursà els estudis musicals a l'Escolania de Montserrat i als conservatoris de Badalona i Barcelona. Completà la seva formació estudiant anàlisi amb Benet Casablanca i direcció d'orquestra amb Antoni Ros Marbà.

És un dels directors més polifacètics de la seva generació, amb experiència en un ampli ventall d'estils, que inclou des de produccions amb repertori del Renaixement i barroc amb conjunts especialitzats (Orquesta Barroca de Sevilla, Il Fondamento, Orchestra Barocca Italiana...) fins a estrenes destacades de compositors actuals, amb una especial atenció els darrers anys a la música simfònica i l'òpera, sobretot al capdavant de les principals orquestres d'Espanya.

Molt aviat també va prendre part en alguns projectes de formació orquestral pioners al nostre país, com l'Orquestra de Cambra de Cervera, que dirigí entre 1991 i 2000, i la Jove Orquestra Nacional de Catalunya (JONC) de la qual és director titular des de 2001, tot succeint en el càrrec Josep Pons, després d'haver format part de l'equip artístic de l'orquestra des de 1996.

Després de ser guardonat en el I Concurso para Jóvenes Directores Españoles organitzat per l'Orquesta Ciudad de Granada, inicia una intensa activitat que l'ha dut els darrers anys a debutar en el gran repertori simfònic amb les orquestres més destacades del país: la Corunya, Granada, Tenerife, Madrid (Nacional, Sinfónica i RTVE), Bilbao, Castella i Lleó, Santiago de Compostel·la, Còrdova, Sevilla, Principat d'Astúries, Balears, etc. Paral·lelament, ha entrat en el món de l'òpera, tot començant una exitosa trajectòria que l'ha dut a debutar al Gran Teatre del Liceu, Teatro Real de Madrid i a l'Òpera de Washington DC (on va ser convidat personalment per Plácido Domingo), i en altres teatres, amb títols com *L'elisir d'amore*, *El barber de Sevilla*, *Carmen*, *Il Trittico*, *Madama Buterfly*, *Il Trovatore*, *Turandot*, *Tosca*, *The Turn of the Screw*, entre d'altres.

Està enregistrant per a Harmonia Mundi, Naxos, TV3-Catalunya Música i Columna Música diversos projectes discogràfics, la majoria al voltant de l'obra de compositors catalans actuals.

Darrerament ha dirigit una nova producció de *Lucia di Lammermoor* a l'Òpera Nacional de Corea (març de 2008) i entre els seus projectes més immediats destaquen la presència als podis de l'Orquestra Simfònica de Bilbao, Orquesta Filarmónica de Màlaga i Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya.

Aleksandr Vinogradov, baix

Nascut a Moscou (1976), va debutar al Teatre Bolshoi com a Oroveso als vint-i-un anys. Guanyador de nombrosos concursos, ha cantat rols variats a l'Staatsoper de Berlín, que inclouen com Pimen, Fígaro, Sarastro, Oroveso, Don Basilio, Banquo, Timur, pare Guardiano, Escamillo. També ha intervingut com el Monjo i Daland al Teatro Real de Madrid, l'Oracle, Truffaldino i Colline a l'Òpera Nacional de París, Ramfis i Don Basilio a Bordeus, el comte Walther de *Luisa Miller* a La Fenice de Venècia i a París, Fígaro al Festival de Ravínia dirigit per Barenboim i Salieri en *Mozart i Salieri* al Théâtre du Chatelet.

En concerts, ha participat en la *Missa Solemnis* amb la Simfònica de Chicago, *Novena Simfonia* de Beethoven novament dirigit per Barenboim, *Requiem* de Verdi amb la Bayerische Rundfunk i Maris Jansons, concerts amb la Deutsches Symphonie Orchester i Kent Nagano, London Philharmonic Orchestra i Vladimir Jurowski, *Cançons i danses de la mort* de Mussorgski a l'Òpera de Lió, Colline al Covent Garden i igualment cal esmentar Chelio (*L'amor de les tres taronges*) a Gènova.

Les seves darreres actuacions han estat Leporello amb Maazel a València, Pimen, pare Guardiano, Fígaro, Leporello i Escamillo a l'Staatsoper de Berlín, *Missa Solemnis* de Beethoven sota Helmut Rilling a Stuttgart, Coline a Santa Fe, Escamillo a Tòquio, germà Laurent en *Roméo et Juliette* a Jerez.

Té previst de tornar al Covent Garden amb Colline, *Selim d'Il turco in Italia* i Don Basilio a l'Staatsoper de Berlín, Escamillo a Washington, etc.